

Svar (1/9 99)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 2984

Til justitsministeren (26/8 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, om regeringen har indført eller vil indføre et forhøjet alarmberedskab i anledning af formodninger om muslimske fundamentalisters attentatplaner mod specielt britiske og amerikanske luftfartselskaber, og herunder oplyse, hvordan det kunne gå til, at en mandlig bilist af udenlandsk herkomst lørdag eftermiddag den 14. august 1999 i sin bil kunne nå helt ind på startbanen, før han blev opdaget af en Sterlingpilot, der var på vej ud til startbanen med sit fly, og hvilke forbedrede sikkerhedsregler vil denne episode medføre?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spm. nr. S 2983.

Svar (1/9 99)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitichefen og Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når disse udtalelser foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 2985

Til justitsministeren (26/8 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give i anledning af, at en 15-årig hivsmittet dreng efter

den 5 år gamle lov ikke vil kunne få erstatning som hivoffer, fordi den hivsmittede ikke længere opfylder lovens krav om at skulle dø i løbet af 10-15 år, og vil ministeren herunder oplyse, om ministeren på baggrund af den forlængede levetid for hivramte vil tilvejebringe en lovændring, der vil sikre den 15-årige og andre, som bliver smittet med hiv af hensynsløse smittebærere, erstatning?«

Begrundelse

En 15-årig dreng, der menes smittet af en pædofilsigtet karateinstruktør, og som tidligere ville kunne få en større erstatning efter en 5 år gammel lov, ser nu ikke ud til længere at kunne få den erstatning, da behandlingen af hivramte har overhalet loven, så hivsmittede ikke længere opfylder lovens krav om at skulle dø i løbet af 10-15 år.

På baggrund af de forbedrede behandlingsmuligheder ser loven nu ud til at være forældet, og derfor finder spørgeren det vigtigt, at regeringen hurtigt ser på, om der kan laves en lovændring, som gør, at intentionen i den oprindelige lov om erstatning til hivramte fortsat kan bibeholdes.

Svar (3/9 99)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Af principielle grunde finder Justitsministeriet ikke at burde udtale mig om den konkrete sag, hvis afgørelse henhører under domstolene.

Justitsministeriet kan imidlertid mere generelt oplyse følgende:

1. Den levetidsprognose for hiv-smittede, der henvises til i spørgsmålet, har selvstændig betydning ved bedømmelsen af et eventuelt *strafansvar* for en person, som har påført en anden hiv-smitte.

Det følger af straffelovens § 252, stk. 2, hvorefter smitten skal angå en »livstruende og uhelbredelig sygdom«. Ifølge forarbejderne til bestemmelsen - som blev indsat i straffeloven i 1994 - indebærer det, at det skal være overvejende sandsynligt, at personer, der smittes med sygdommen, i almindelighed afgår ved døden inden for et kortere åremål, dvs. inden for maksimalt 10-15 år.

I forlængelse af presseomtale indhentede Justitsministeriet i efteråret 1998 gennem Sund-